

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ – ЇЇ РОЛЬ У ГАРАНТУВАННІ МІЖНАРОДНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ СВІТУ

*Краснокутська Л. О.,
здобувач вищої освіти
спеціальність 071 «Облік та оподаткування»
Миколаївський національний аграрний університет*

Гарантування безпеки є основою національних завдань будь-якої держави світу, бо спостерігається тенденція до зростання зовнішніх ризиків, особливо у контексті поширення глобальних викликів.

Організація Об'єднаних Націй (далі за текстом — ООН) виступає тим гарантом світових інтересів та нейтралізації загроз, але, за умови відповідних домовленостей та відповідності нормам міжнародного права [1].

В світлі зазначених обставин все більш зростаюче визнання одержує стратегія колективної безпеки, коли кожна держава, яка входить в систему колективної безпеки, згодна з тим, що безпека однієї з них є справою всіх, і приєднується до колективних дій щодо протидії агресії. Таким чином, колективна безпека є засобом підтримання загального миру і безпеки [2].

Як зазначив у цьому відношенні Генеральний секретар ООН Пан Гі Мун, колективна безпека більше не може вузько трактуватись як відсутність збройних конфліктів чи то між державами, чи всередині них [7].

Організація Об'єднаних Націй знаходиться у центрі розгалуженої системи великих та малих міжнародних організацій. Завдяки своєму майже універсальному членському складу, широкому діапазону діяльності та інституціональній присутності на глобальному, регіональному та національному рівнях вона протягом майже 50 років після Другої світової війни була найбільш впливовою міжнародною організацією глобального рівня, що сприяла великому впливу на світову економіку [3].

Переважна більшість програм, комісій, спеціалізованих закладів, фондів ООН спрямована на регулювання економічного співробітництва між її членами. Серед спеціалізованих закладів є могутні організації, які беззаперечно керують сьогодні найважливішими сферами міжнародної економіки: МВФ, Світовий банк, Світова Організація Торгівлі. У структурі ООН є органи, що регулюють міжнародні економічні відносини на галузевому рівні (Організація Об'єднаних Націй з промислового розвитку (ЮНІДО), Продовольча і сільськогосподарська організація (ФАО), Міжнародна організація цивільної авіації (ІКАО) тощо), й такі, що координують співробітництво між країнами на регіональному рівні (регіональні комісії Економічної і соціальної ради ООН (ЕКОСОР)). ООН своєчасно реагує на політичні і економічні зрушення, що відбуваються у світі. Наприклад, з розпадом колоніальної системи у середині ХХ ст. виникла велика група країн, що розвиваються. Цим державам конче необхідна економічна допомога. ООН взяла на себе основне завдання з вирішення проблеми. Було створено Міжнародну асоціацію розвитку (МАР), головна мета якої – кредитування саме цієї групи країн. Потім засновано Програму розвитку Організація Об'єднаних Націй (ПРООН), що також спрямована насамперед на допомогу країнам, що розвиваються; – Конференцію з торгівлі й розвитку

(ЮНКТАД), Організацію з промислового розвитку (ЮНІДО) з аналогічними пріоритетами. Крім того, ООН опікується проблемою безпеки, у тому числі в економічній сфері [4].

ООН як глобальна, універсальна, багатофункціональна, міждержавна організація, яка охоплює своєю діяльністю майже всі сфери діяльності людства, у тому числі економічну, має надзвичайно великий вплив на формування міжнародних економічних стратегій. Найвідоміші стратегії економічного розвитку, розроблені структурами ООН, були покладені в основу програм, що мали назву Декади економічного розвитку; їх розробляють на кожні десять років (починаючи з 1960 р.) [5].

ООН, об'єднуючи країни, які є її членами, акумулює у собі надзвичайно великий фінансовий, виробничий, науковий та інший потенціал. В результаті організація може здійснювати принципово важливий вплив на національні економіки і глобальну економіку в цілому і, завдяки цьому вона є стратегічними суб'єктами світової економіки. Міжнародні організації, будучи стратегічними суб'єктами світової економіки, беруть участь у формуванні стратегій економічного розвитку як окремих країн, так і глобальної економіки [6].

Бібліографічний список:

1. Козак Ю.Г. Міжнародні організації / Ю.Г. Козак, В.В. Ковалевський, З. Кутайня. – К.: Центр навчальної літератури, 2007.
2. Кучик О. Еволюція поняття міжнародної організації: теоретико-методологічний аспект // Вісник Львівського ун-ту. Серія міжнародні відносини. – 2012.
3. Козак Ю.Г. Міжнародні стратегії економічного розвитку / Ю.Г. Козак, Ю.І. Єхануров, В.В. Ковалевський. – К.: Центр навчальної літератури, 2009. –
4. Дмитрієв А. Роль міжнародних організацій у світовому процесі глобалізації / А. Дмитрієв // Публічне право. – 2013.
5. Гріненко О.О. Проблема трансформації ролі та місця ООН у регулюванні безпекових проблем сучасності / О.О. Гріненко // Актуальні проблеми міжнародних відносин. – 2011.
6. Макаренко Є.А. Міжнародне співробітництво у сфері інформаційної безпеки: регіональний контекст // Актуальні проблеми міжнародних відносин. – Випуск 102 (Частина I). – 2011.
7. Офіційний Інтернет-сайт Організації Об'єднаних Націй: <http://un.org> (дата звернення: 20.09.2021 року).